

บ้านโนนทองลุ่ม

โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ
เอกสารเสริม เล่มที่ ๒๑

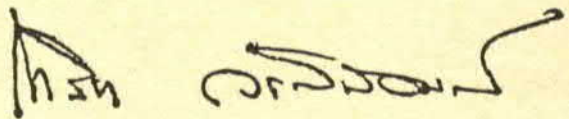

คำนำ

ในสังคมปัจจุบันหนังสือเป็นพื้นฐานในการสื่อความหมายและแสวงหาความรู้ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนด้วยกัน และระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การรู้หนังสือไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิทธิและบริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับ และเป็นการรักษาไว้ซึ่งมรดกของชาติที่สืบทอดต่อกันมามากกว่า ๗๐๐ ปี

เพื่อป้องกันการลืมนหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้รู้หนังสือได้รับประโยชน์จากการอ่าน กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ที่มีจิตกุศลจัดทำเอกสารเสริมการอ่านขึ้นเพื่อเผยแพร่ในพื้นที่ที่มีการณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ หนังสือแต่ละเล่มนี้จะมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ ให้ความเพลิดเพลิน และใช้ภาษาเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มอ่าน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอขอบคุณ ผู้เขียนและคณะทำงานด้านเอกสารเสริมโครงการณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติไว้ ณ โอกาสนี้ที่ได้สละเวลาจัดทำเอกสารเสริมเล่มนี้โดยมิได้รับค่าตอบแทนแต่ประการใด

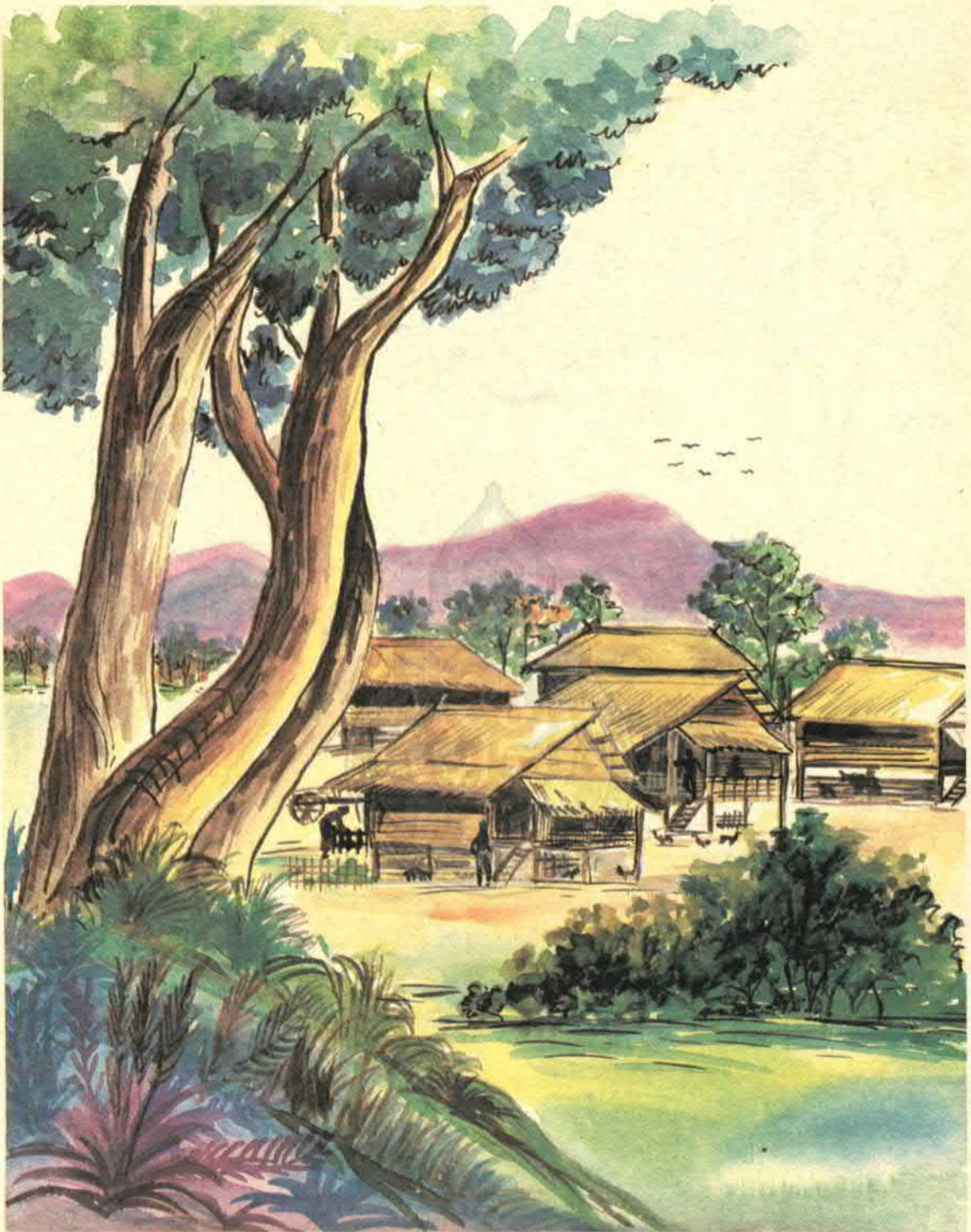
(นายโกวิท วรพิพัฒน์)

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

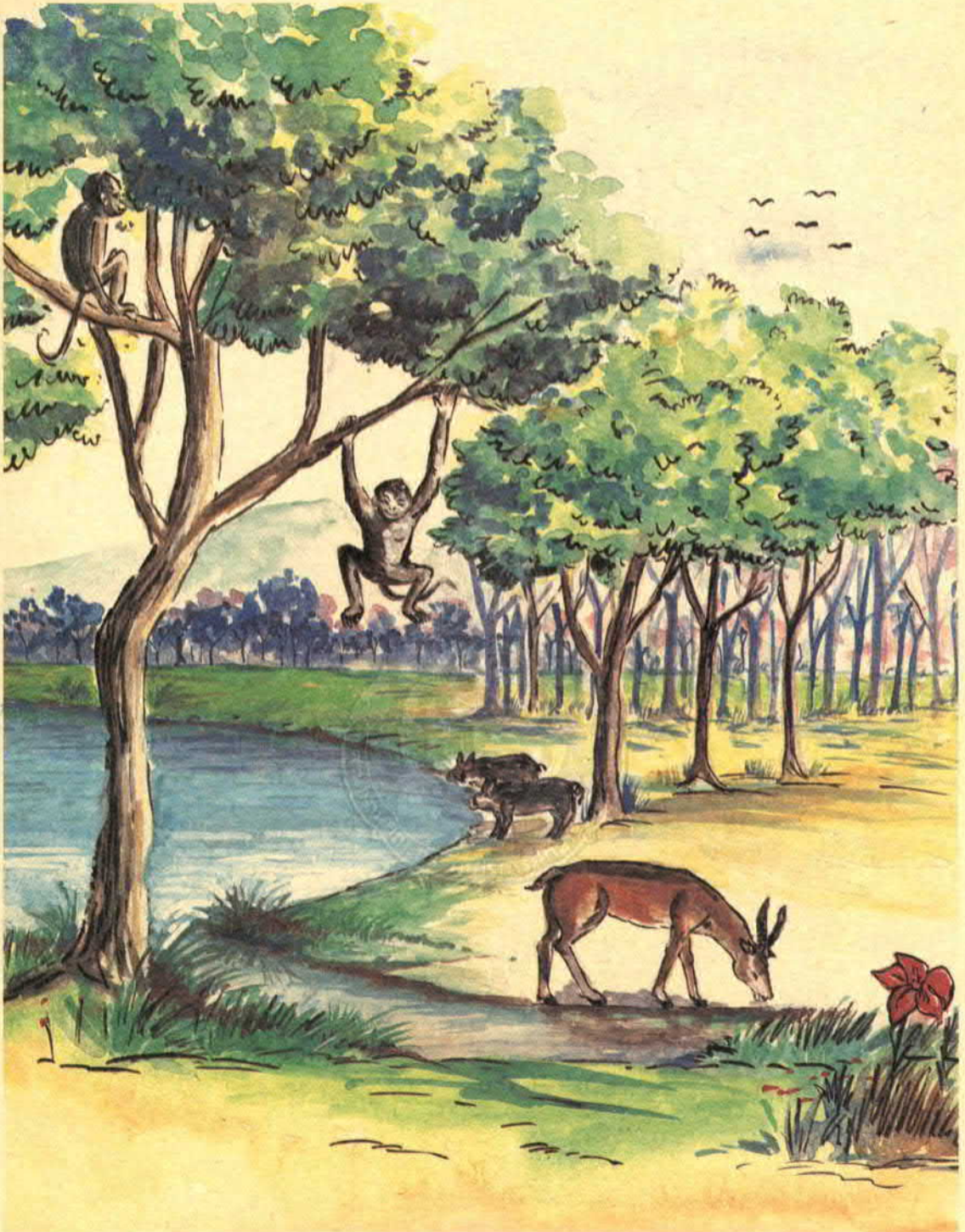

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา ๓๑๕-๓๑๖ ปากซอยบ้านบาตร ถนนบำรุงเมือง เขตป้อมปราบ
กรุงเทพ ฯ ๑๐๑๐๐ นายปทุม ศิวนวล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๒๗

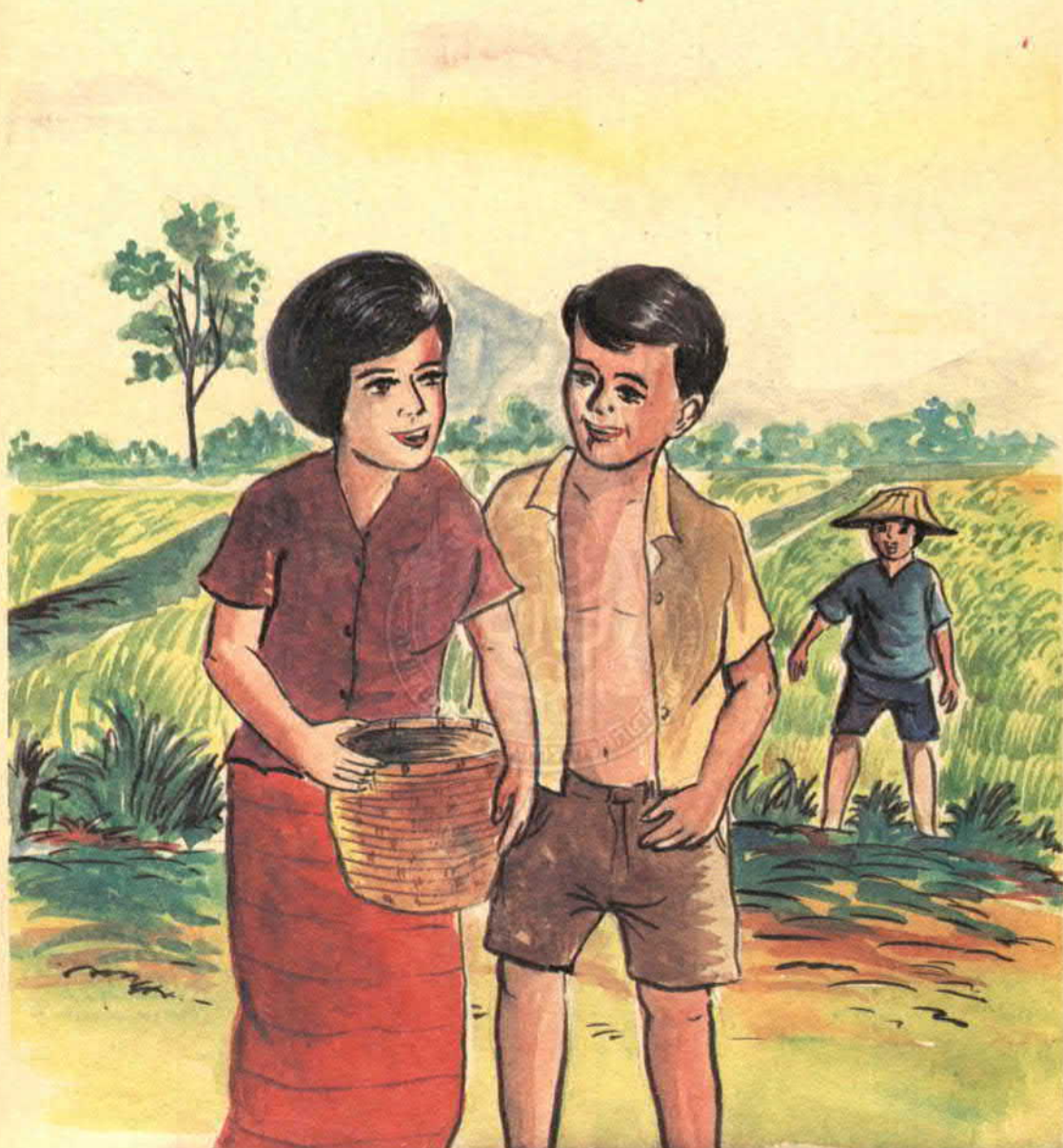
หมู่บ้านโนนทอง เป็นหมู่บ้านที่เงียบสงบ ห่างไกลจากตัวเมือง
มีบ้านตั่งเรียงราย ล้อมรอบไปด้วยเนินเขา

ทั้งบริเวณรอบหมู่บ้าน เต็มไปด้วยป่าเขา มีต้นไม้จั่นเขียวชอุ่ม
 กล้วย หวาย หนอง บั๊ง มีอยู่มากมายเต็มไปด้วยน้ำ สัตว์ป่าชุกชุม

ชาวบ้านทำมาหากิน ด้วยการทำนาทำไร่ จับสัตว์ป่าไปขาย

ชาวบ้านอยู่เย็นเป็นสุข ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลการทำมาหากิน
ได้ผล ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว

ทิดมีได้รับเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน และทิดมีหวังว่าหากมีผู้คน
มาอยู่หมู่บ้านนี้มาก ๆ แกคงจะได้รับเลือกเป็นกำนันต่อไป

ที่นี่อุดมสมบูรณ์ ยังมีที่ทางทำมาหากิน
อีกเยอะแยะ ขยันหน่อยก็แล้วกัน

งั้นฉันขอมาอยู่
กับผู้ใหญ่ด้วย

ฉันตัดไม้เก่ง

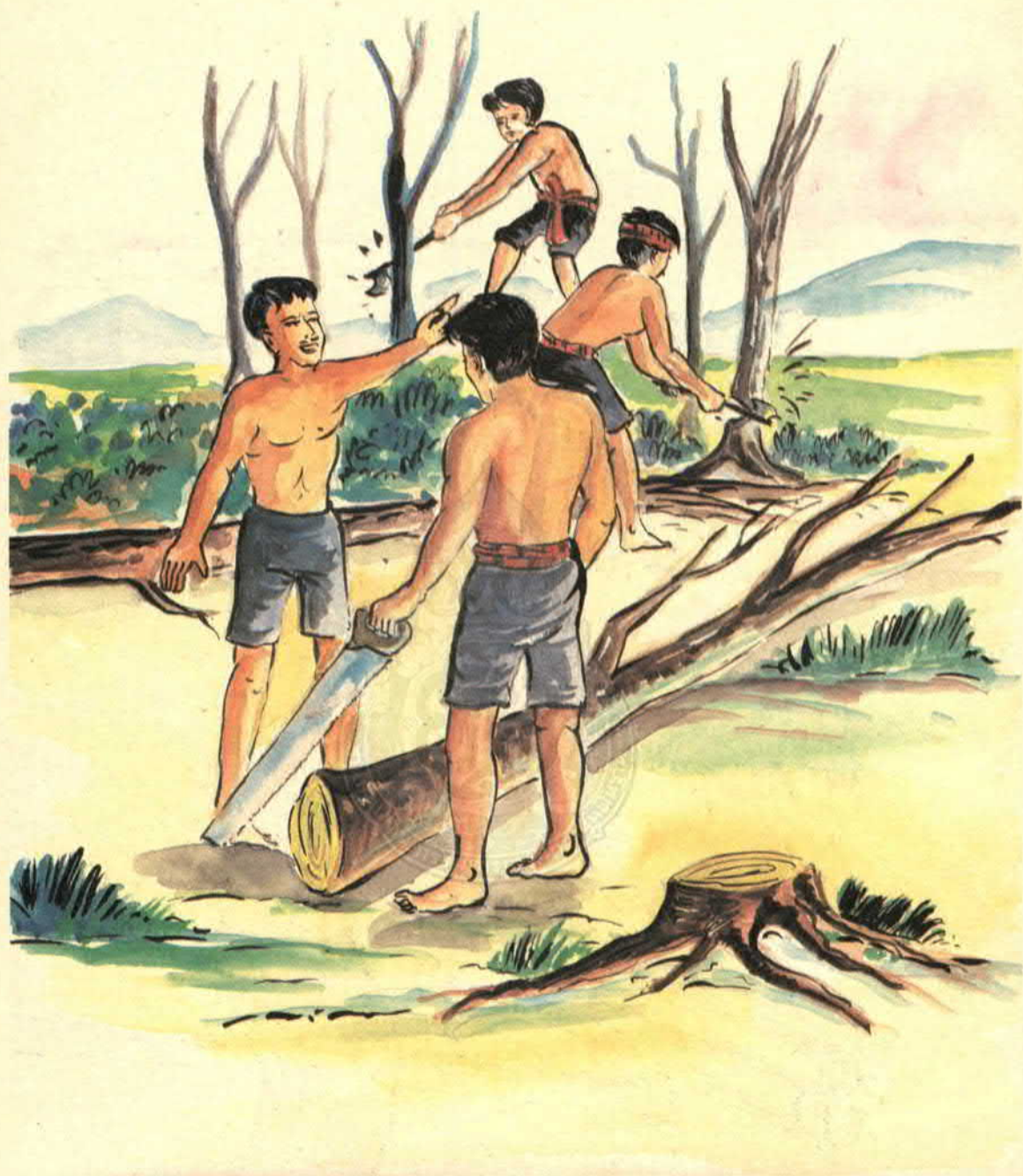
ทิดมีชักชวนชาวบ้านท้องถิ่นอื่น ให้มาอยู่ที่หมู่บ้านโนนทอง

ในไม่ช้า ผู้คนก็มาอยู่อาศัยทำมาหากินในหมู่บ้านโนนทองมากขึ้น

วิธีทำมาหากินของชาวบ้านก็คือโค่นต้นไม้ ถากถางป่าเพื่อทำ
นาทำไร่

ในไม่ช้าพื้นที่ที่เต็มไปด้วยป่าไม้ ก็ถูกชาวบ้านถากถางจนโล่ง
เตียนไปหมด

ตายละ! ขึ้นตัดไม้ทำลายป่าไม้กัน
อย่างนี้มีหวังหมู่บ้านโนนทอง
ล่มแน่

วันหนึ่ง ครูมั่นเดินทางมาจากในเมืองเพื่อมาเยี่ยมผู้ใหญ่มิ

สวัสดีครับผู้ใหญ่

สวัสดีครับครู เชิญทานข้าวด้วยกัน

ผู้ใหญ่มีต้อนรับขับสู้ครูแม่น และเชิญครูแม่นร่วมรับประทานอาหาร

การตัดไม้ทำลายป่าจะทำให้ฝนแล้ง
น้ำท่วม พายุจะพัดบ้านพัง สัตว์ป่าไม่มีที่อยู่อาศัย
ดินไม่ดี ทำนาทำไร่ไม่ได้ผล เราต้องช่วยกัน
ปลูกป่า

พวกเราต้องทำมาหากินนี้ครับ

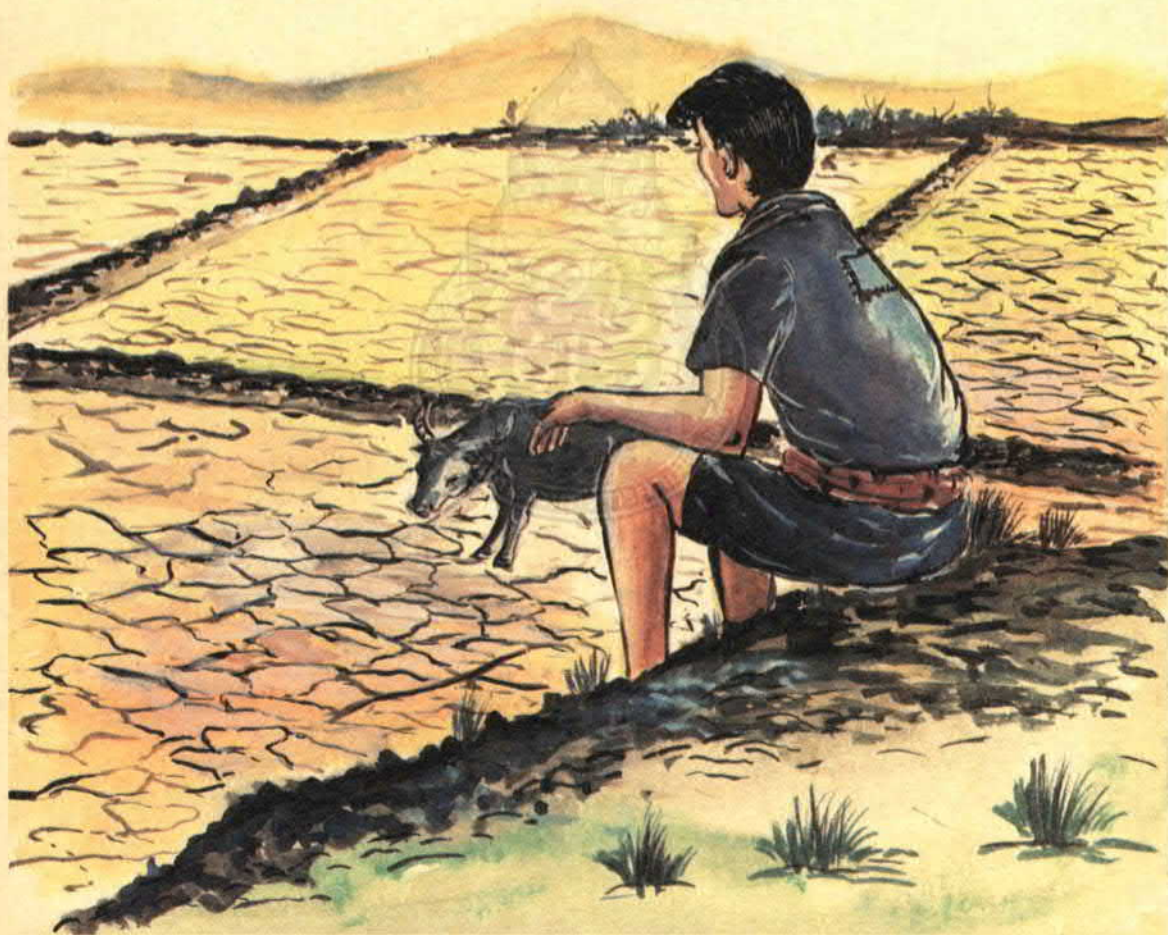
ครูแม่นเล่าให้ผู้ใหญ่มีและชาวบ้านฟังถึงผลเสียของการทำลายป่า

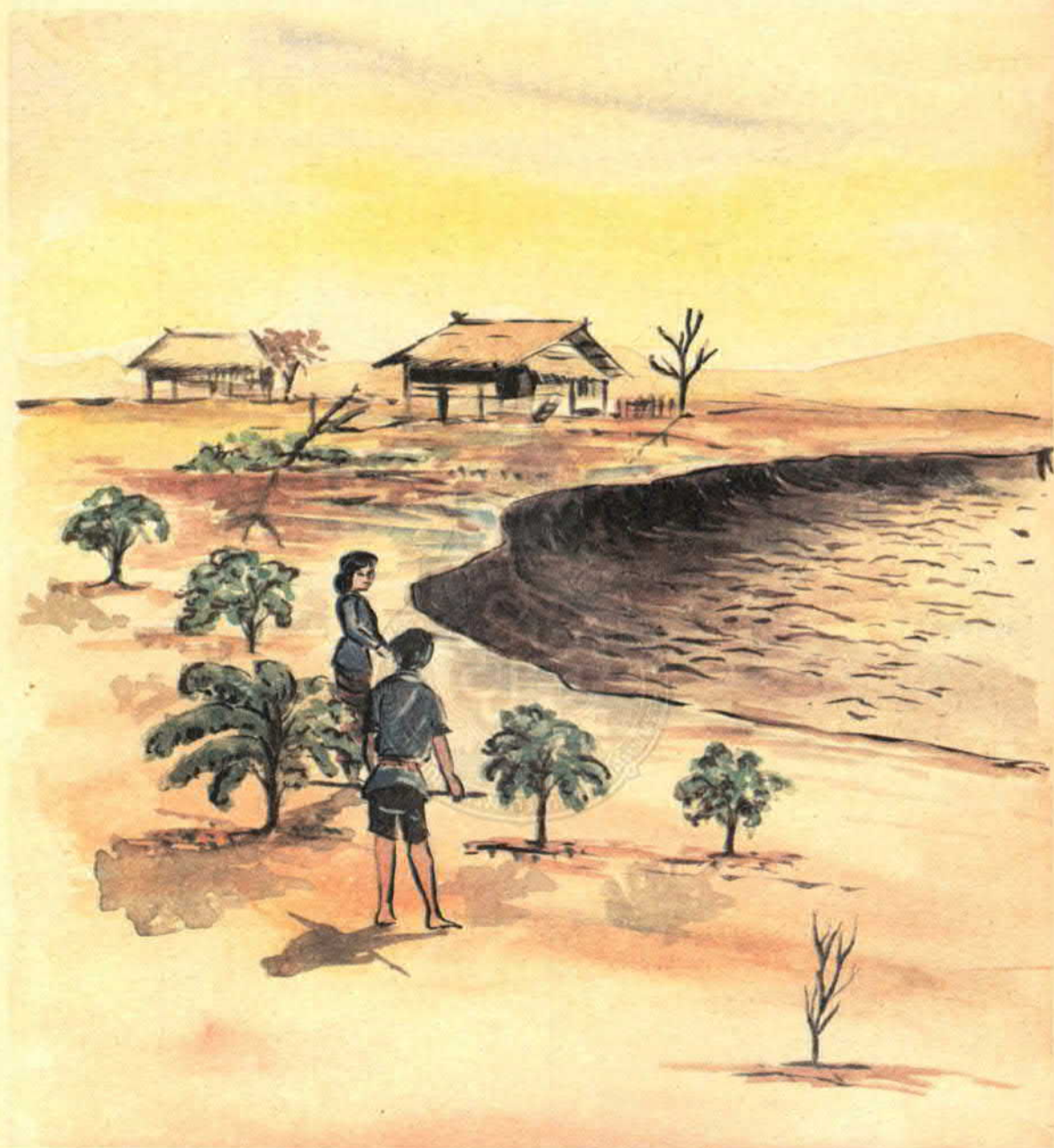
ชาวบ้านโนนทองก็ยังคงตัดไม้ทำลายป่า เพื่อทำนาทำไร่ต่อไป

ปีต่อมา อากาศแล้งจัด ฝนไม่ตก ชาวบ้านได้รับความยากลำบาก
ในการทำมาหากิน

ต้นไม้ต่าง ๆ ที่ชาวบ้านปลูกไว้ ก็แห้งเหี่ยว ร่วงโรยเนื่องจาก
ขาดน้ำ

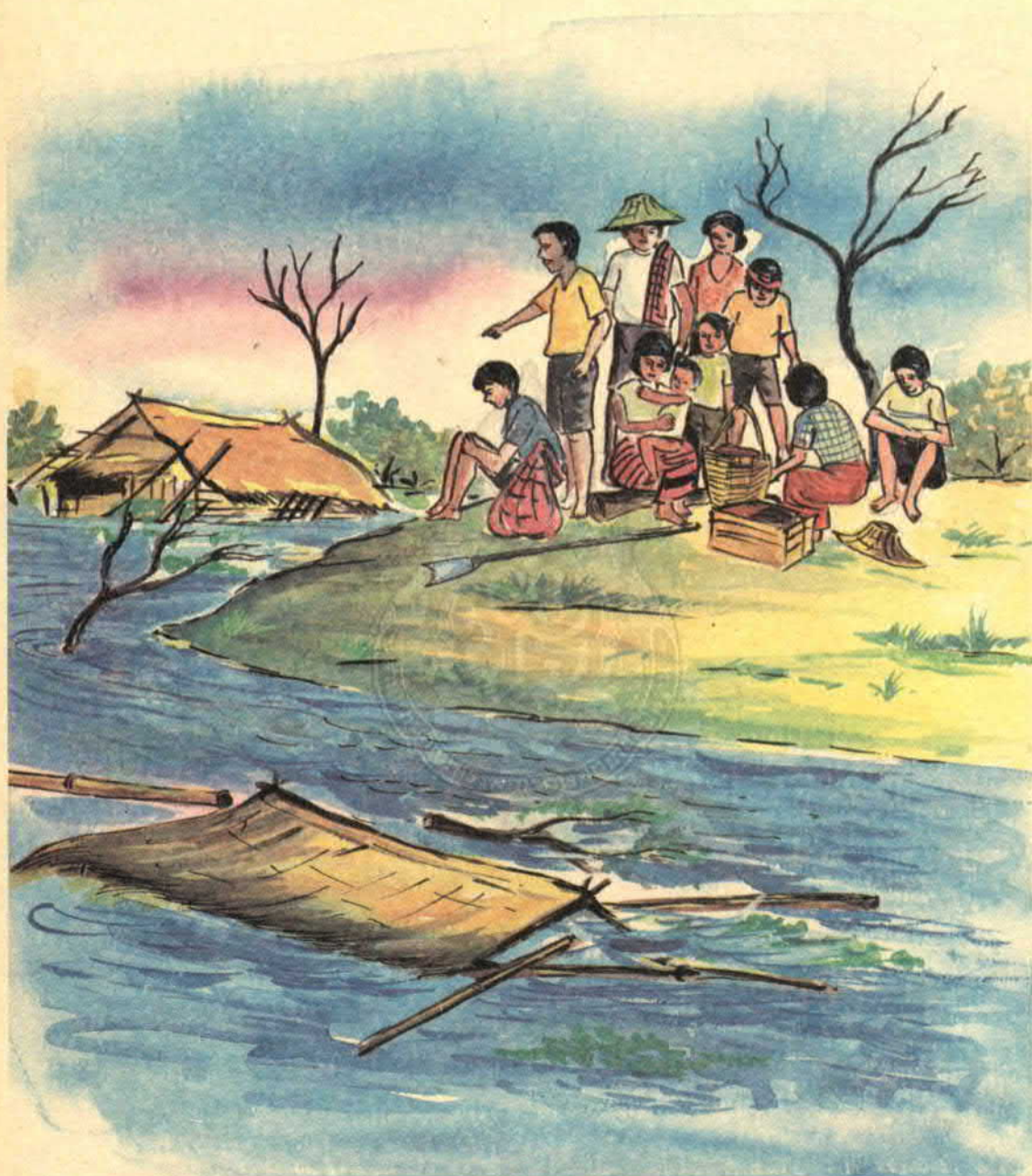
ต่อมาท้องฟ้ามืดครึ้ม ฟ้าแลบแปลบปลาบ พายุพัดกระโชก ใน
ไม่ช้าฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก

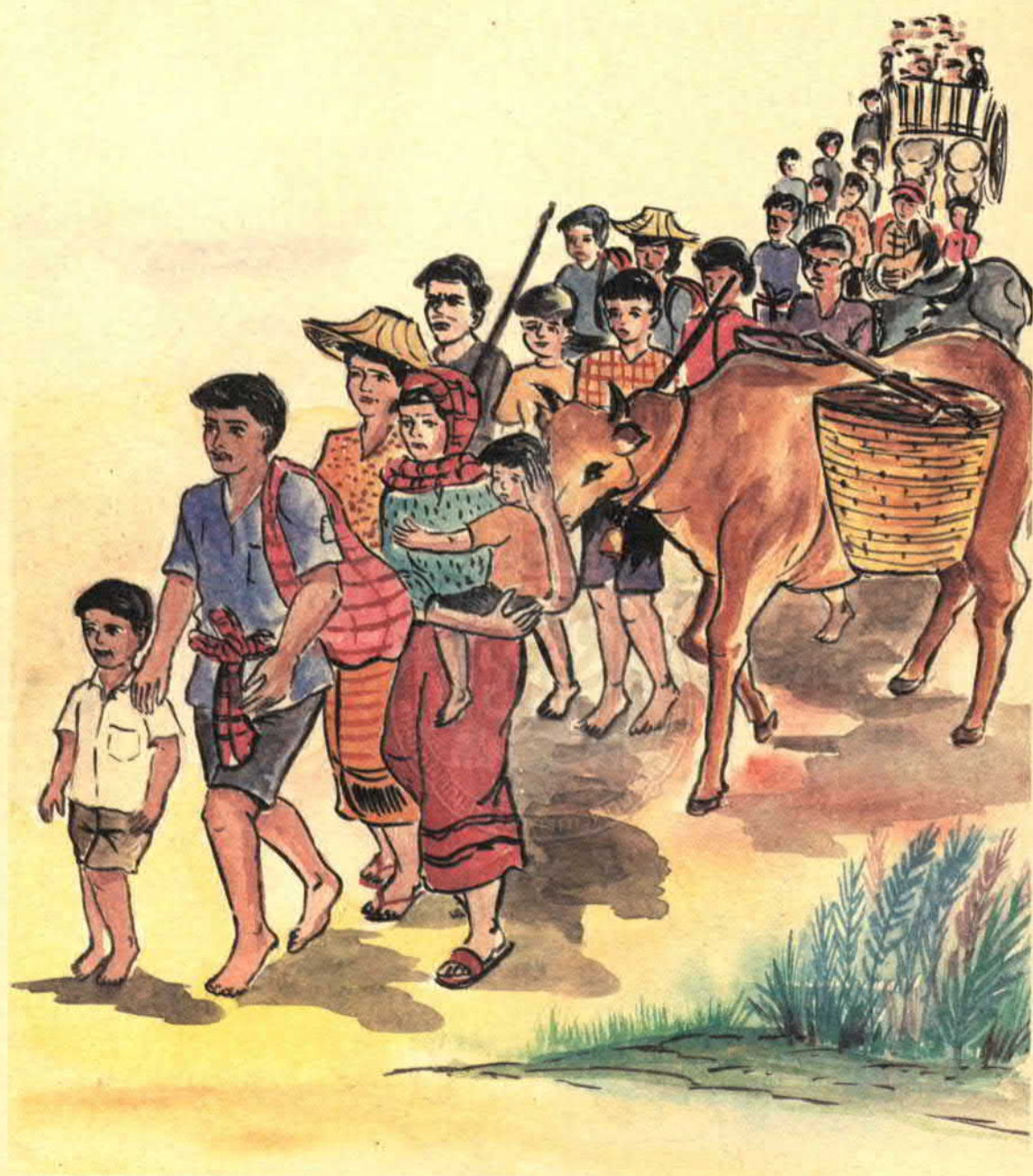
ชาวบ้านโนนทองพากันตื่นตกใจ เก็บข้าวของหนีกันชุดมุน

ผู้ใหญ่มิพาลูกบ้านนี้ขึ้นไปอยู่บนเนินเขา

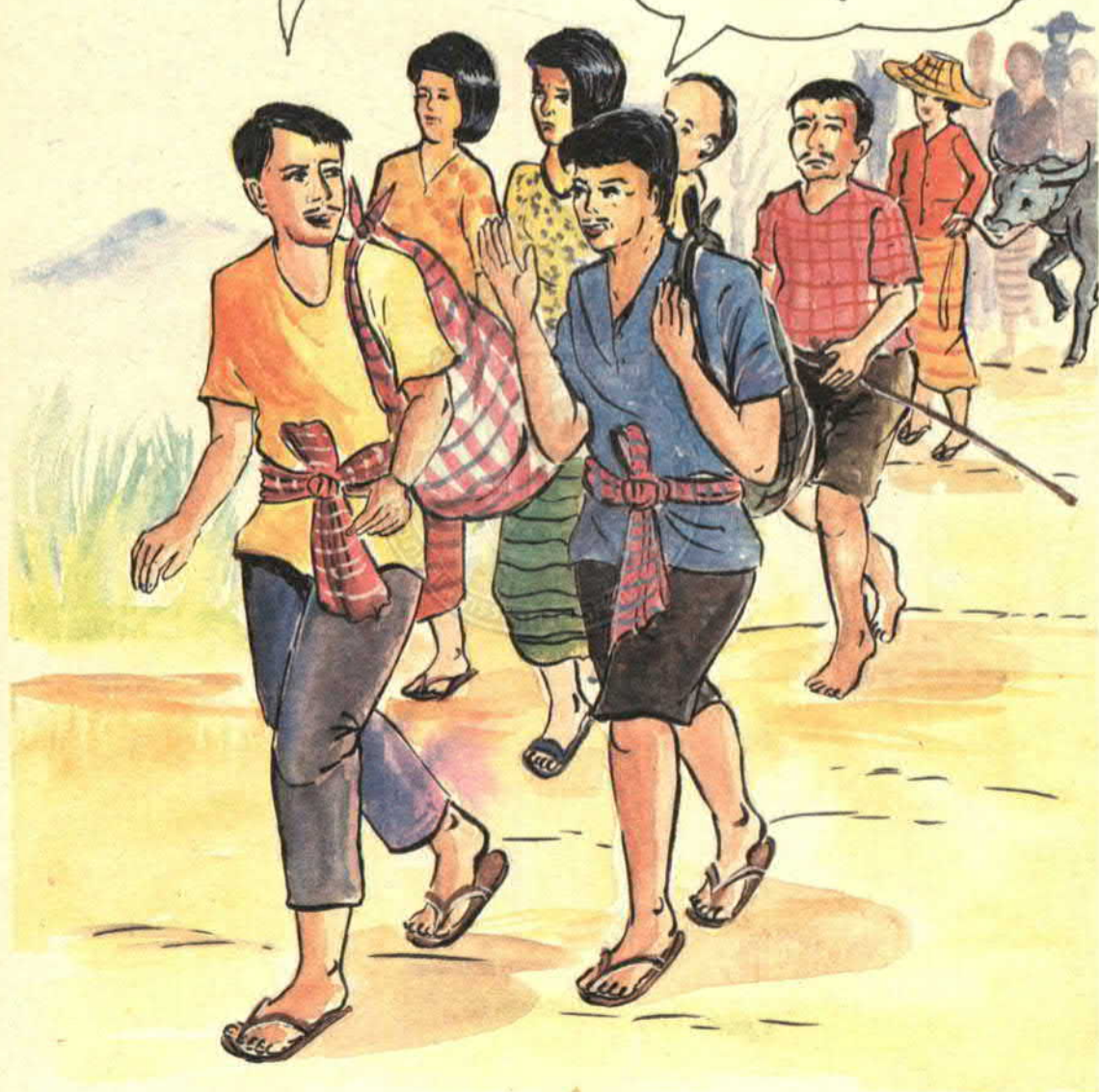

ผู้ใหญ่มิจะต้องพาชาวบ้านโนนทอง อพยพไปทำมาหากินยัง
ถิ่นอื่น

ถ้าเราไม่ตัดไม้ทำลายป่า หัน
มาช่วยกันปลูกป่าแทน เราคงไม่
ต้องเร่ร่อนอย่างนี้

ต่อไปเราจะไม่ตัด
ไม้ทำลายป่าอีกแล้ว เราจะ
ช่วยกันปลูกป่าแทน

บ้านโนนทองลุ่ม เพราะตัดไม้ทำลายป่าแท้ ๆ

คอยครู

เนื้อร้อง   ดำรง ณ สุวรรณ
ทำนอง

เรียบเรียงเสียงประสาน ประยงค์ ชื่นเย็น
ขับร้อง ยอดชาย ชาติรี

พิมพ์มือนัยน้าอายน้อยน้อย รู้ว่ามีปมด้อย เดินอ้อยสร้อยน้ำตาไหลริน
เขาเช็ดเหมือนหุ่น ทารุณหัวใจไม่สิ้น เหตุเกิดอยู่เป็นอาจณ อยากบินได้เหมือน
นกกา

บินไปไม่ได้หนีอายไม่พ้น ต้องตายด้วยใจยับย่น กรรมเบื้องตันที่เคยทำ
มาเพราะไม่เอาถ่าน ชมซานเหมือนคนเจียนบ้า เกิดจากขาดการศึกษา ซึ่งแล้ว
ว่า เหมือนสิ้นลมปราณ

วอนท่านผู้รู้เป็นครูอาสา ช่วยให้ลืมहुลืมตา ไกลคำว่าทุกข์ทรมาน หลาย
ปีติดัก สาลักนำตามานาน ได้โปรดเมตตาสงสาร เป็นวิทยาทานเถิดหนา

คนมีปมด้อยจะคอยครูนั้น เน้นนานเท่าไรไม่พรั่น ใจแม่นมั่นทุกวันรอม
คิดว่าฟ้าใหม่ อำไพโฉไลเจดจ้า ได้ครูผู้ที่อาสา สมดังว่าที่เฝ้าคอยครู

ความรู้คือแสงสว่าง

เนื้อเรื่อง
ทำนอง

จงกล พิมพ์วามี

เรียบเรียงเสียงประสาน ปราจีน ทรงเผ่า
ขับร้อง ชรินทร์ เทพชัย

ความรู้คือแสงสว่าง ที่จะนำทางเชิดชูชีวิ ม้วนนิ่งเฉยละเลยไม่ไยดีชั่วชีวิต
นี้คงมีแต่ทุกข์ระทม ใฝ่หาวิชาดีกว่า เพื่อพัฒนากำนันคม ความไม่รู้อดสูดูโง่งม
ชีพเราต้องจมถูกเขาหยามข่มดูแคลน

วอนน้องพี่คนมีเงินตรา คนมีตำรา คนมีวิชามากแสน อย่าดูค้าย ช่วย
ดึงคนที่ขาดแคลน วิชาเขาด้อยเหลือแสน ทัวแดนเฝ้ารอกอยครู

ความรู้คือแสงสว่าง มาร่วมกันสร้างชาติไทยเฟื่องฟู ร่วมอาสาช่วยสอน
คนไม่รู้ เขาเฝ้าคอยครูวันนี้อยู่ที่ป่าดอน

เรื่อง พ.อ.สุเทพ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
ภาพ อุกฤษฏ์ ทองสุนทร

